Dosarul nr.2-12924/2024

HOTĂRÎRE
în numele Legii

08 aprilie 2025 mun.Chișinău

Judecătorul Lavric Larisa, Judecătoria Chişinău sediul Centru, examinând în procedura scrisă a cererilor cu valoare redusă cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Moisei Cristina împotriva lui Morei Valeriu și Morei Ion cu privire la restituirea cheltuielilor de asistență juridică,

constată:

Argumentele participanților la proces

La data de 26 septembrie 2024, reclamanta Moisei Cristina a sesizat instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată, solicitând încasarea din contul lui Morei Valeriu și Morei Ion a sumei de 20 mii lei în calitate de cheltuieli de asistență juridică suportate în cadrul litigiului inițiat împotriva lui Morei Valeriu, intervenient principal Morei Ion cu privire la partajul bunurilor și încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 21.07.2021 a înaintat o acțiune în instanța de judecată împotriva lui Morei Valeriu cu privire la partajul bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților. În cadrul acestui proces, la data de 27.11.2017 Ion Morei a intervenit în calitate de intervenient principal prin înaintarea unei acțiuni împotriva lui Morei Valeriu și Moisei Cristina cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată. Acest proces s-a finalizat prin admiterea acțiunii sale și, respectiv, respingerea acțiunii intervenientului principal Morei Ion, conform hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18.11.2020, menținută prin încheierea CSJ din 21.04.2021, cauza fiind examinată de două ori de către Curtea de Apel Chișinău și Curtea Supremă de Justiție.

A imenționat reclamanta în acțiune că, la examinare cauzei a fost asistată de către avocatul Tighinean Sorin care a reprezentat-o în acest proces îndelungat ce a durat câțiva ani,, iar pentru asistența juridică a cordată a achitat avocatului suma de 20 000,00 lei, conform bonului de plată nr.457769 din 12.04.2021. Ulterior, la 04.05.2023 și la 23.06.2023, a expediat somații în adresa pârâților, însă nu a primit nici un răspuns

În drept, reclamanta a invocat prevederile art. 96 Cod de procedură civilă, art. art. 15-16, 861 Cod civil, Legea nr.1260 din 19.07.202 cu privire la avocatură.

Aspecte de procedură

Conform art. 276^2 alin. (1) Cod de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Din dispoziția normei legale de la art. 276^3 alin. (1) Cod de procedură civilă rezultă că, cererile cu valoare redusă se examinează în procedură scrisă, adică fără participarea părților în ședință publică.

Prin încheierea din 30 septembrie 2024, cererea de chemare în judecată înaintată de Cristina Moisei a fost acceptată în procedura cererilor cu valoare redusă.

La data de 17 octombrie 2024, în cadrul termenului de decădere statuat de art. 186 CPC, pârâții Morei Valeriu și Morei Ion au depus referință, solicitând respingerea acțiunii ca fiind nefondată, neîntemeiată și inadmisibilă.

În susținerea poziției formulate pârâții au indicat că reclamanta, reprezentata de avocatul Sorin Tighinean, a solicitat încasarea cheltuielilor de judecata formate exclusiv din taxa de stat. Un moment important constituie faptul că cererea a fost admisa parțial, achitarea taxei de stat fiind pusă in sarcina ambelor părti solidar si pârâtul Morei Valeriu obligația respectiva a executat-o. Astfel, reclamanta, fiind reprezentata de un specialist în domeniu, nu a solicitat recuperarea cheltuielilor de judecata si, respectiv, nu a efectuat acțiuni necesare stabilite de legislația pentru a le solicita, or, recuperarea cheltuielilor de judecata se face la cererea reclamantului și se decide de instanța judecata de fond.

Au menționat pârâții că nu a fost prezentata lista cheltuielilor suportate ce se prezintă la închiderea dezbaterilor judiciare într-un borderou la care sunt anexate documentele confirmative ale acestora. Doar instanța, analizând cheltuielile înaintate pentru a fi recuperate, poate decide asupra acestora, menționând despre acest fapt expres în dispozitivul hotărârii judecătorești. Valoarea acțiunii, care se determină conform art. 87 CPC și se indică de reclamant, a fost calculata fără a lua în considerare cheltuielile de asistenta juridica. Dacă reclamantul își mărește cuantumul pretențiilor, se achită o taxă suplimentară, proporțional valorii majorate, or, reclamanta nu a pretins la majorarea cuantumului pretențiilor așa cum prescrie legea. Actualmente, reclamanta recurge la solicitarea recuperării cheltuielilor de judecata (cheltuieli de asistență juridică) pe cale separată, însă procedează vădit nefondat si nerespectând prescripțiile normelor legale si ignorând practica judiciara națională. Astfel, este relevant de a menționa și jurisprudența CEDO conform căreia instanțele de judecată, la soluționarea cererilor de încasare a cheltuielilor pentru asistență juridică, urmează să ia în considerare că partea care pretinde la compensarea acestora, necesită sa prezinte dovada achitării onorariilor avocaților, adică copiile de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată și lista detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul), iar reclamanta nu a prezentat convenția între ea si avocat, lista detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat si a timpului aferent acestora (cu tariful si orarul), începând cu data inițierii acțiunii judiciare. Repartizarea cheltuielilor de judecată se face urmare a unei decizii a instanței de judecată proporțional mărimii câștigului de cauză. Astfel, partea care a pierdut procesul judiciar poate fi obligată la plata integrală a cheltuielilor de judecată, iar dacă acțiunea a fost admisă parțial, atunci cheltuielile de judecată sunt divizate între părți corespunzător părților admise și respinse de către instanța de judecată. Totuși, dacă cheltuielile de judecată suportate de către un participant la proces sunt vădit nejustificate, atunci acesta nu poate să pretindă la restituirea acestora. Reclamanta și inițial, dat fiind faptul omiterii solicitării recuperării anume a cheltuielilor de asistenta juridica și în prezent, depunând o cerere separata, cu recurgerea la procedura ce nu prevede participarea părților, ignoră faptul necesității examinării de către instanța sub toate aspectele relevanța si veridicitatea plăților efectuate, lipsind în acest fel si pârâții de dreptul la justa examinare.

Pârâții au expus în referință și ferma sa convingere că, cheltuielile nejustificate de judecare a cauzei se manifestă, după cum se reține și din practica judiciară, ca formă a abuzului la apărare. Cheltuielile pentru reprezentarea părții care a câștigat cauza urmează a fi recuperate, însă acestea trebuie să aibă un cuantum rezonabil. Potrivit art.63 alin 2. din Legea nr.1260 din

19.07.2002 Cu privire la avocatură, mărimea onorariului se stabilește prin acordul părților și nu poate fi schimbată de autoritățile publice sau de instanța de judecată. Astfel, chiar dacă instanța consideră că cheltuielile pentru reprezentare suportate de către partea care a câștigat cauza sunt exagerate, nu poate interveni în micșorarea acestora în limitele, deoarece, conform prevederilor art.63 alin 4 și 5 din Legea cu privire la avocatură, cheltuielile suportate de client în legătură cu acordarea de către avocat a asistenței juridice la apărarea drepturilor și intereselor lui legitime în cauzele penale, civile și administrative urmează a fi compensate integral și proporțional cerințelor admise (respinse) de partea adversă. Cheltuielile suportate în legătură cu acordarea de către avocat a asistenței juridice în organele de urmărire penală și instanțele de judecată în cauzele penale, civile și administrative se încasează concomitent cu soluționarea cauzei în fond, fără o procedură litigioasă prealabilă. În acest sens se consideră prevederea legală ca fiind una limitativă și în anumite împrejurări abuzivă, întrucât, în anumite circumstanțe, ar putea determina falimentarea persoanei care a pierdut procesul de judecată, or, rolul procedurilor judiciare este cel de a înfăptui justiția care a fost încălcată, de a apăra drepturile încălcate și a reveni la situația de până la apariția situației pentru care a fost intentat procesul de judecată.

Astfel, este stabilit dreptul instanței de a aprecia din oficiu nu doar necesitatea cheltuielilor suportate, dar și cuantumul real al acestora, sub sancțiunea de reducere a cheltuielilor pretinse. Partea adversă, care ca partea ce a pierdut procesul se considera vinovată de declanșarea procesului judiciar, trebuie să suporte doar cheltuielile făcute justificat de către partea câștigătoare. Recuperarea cheltuielilor de judecată se face în strictă conformitate cu prevederile codului procesual civil care au fost făcute, în mod necesar și justificat, pentru exercitarea apărării în proces, pentru desfășurarea procesului, unde intră toate cheltuielile făcute de către instanța de fond sau cu ocazia judecării căilor de atac. Judecarea procesului în apel, recurs sau revizuire are consecințe și asupra cheltuielilor de judecată. De exemplu, când este respins recursul, instanța de recurs va obliga, la cerere, și la plata cheltuielilor de judecată făcute în recurs. Dacă recursul este admis și se modifică hotărârea, instanța de recurs trebuie să reexamineze situația și să rezolve - potrivit cu soluția dată de aceasta - problema cheltuielilor de judecată. Tot aici este necesar de a sublinia că, sarcina achitării unor astfel de taxe/plăți nu trebuie să fie doar a unei părți, cea care a inițiat procedura de judecată sau din a cărei cauză a fost inițiată procedura judiciară sau ulterior partea care a pierdut acțiunea judiciară, dar toți participanții la proces să ducă răspundere pecuniară în raport cu acțiunile lor subiective care duc fie la tărăgănarea procesului de judecată sau complexitatea acțiunilor judiciare necesare în soluționarea cauzei .

Reclamanta, în perceperea pârâților, a recurs la multiple acțiuni care au generat tergiversarea procesului, inclusiv a inițiat câteva tranzacții de împăcare prin care a și renunțat la pretențiile expuse în cererea inițiala, astfel a dus în eroare si pârâții și instanțele judecătorești. Întru confirmarea afirmației ca reclamanta acționează cu rea-credința si abuz, au indicat că reclamanta nu execută obligațiile recunoscute în fața instanței care a examinat cauza și în special existenta datoriei în sumă de peste 81 mii lei față de Morei Valeriu și nu a efectuat înregistrarea dreptului de proprietate asupra automobilului procurat de Morei Valeriu până la încheierea căsătoriei exclusiv din mijloace bănești proprii.

Totodată, contrar normelor legale, practicii judiciare, a logicii si bunei credințe, reclamanta a depus cerere separată de restituire a cheltuielilor de asistenta juridica. Logic si indubitabil, pentru a putea formula o acțiune de recuperare a cheltuielilor de judecată pe cale separată este necesar ca în cadrul dezbaterilor ce au loc în dosarul în care cheltuielile au fost

solicitate, avocatul să facă mențiunea că va solicita cheltuielile de judecată pe cale separată. Această mențiune va fi consemnată în încheierea de ședință sau în cuprinsul hotărârii.

Referitor la mențiunea solicitării cheltuielilor pe cale separată, practica instanțelor este diferită, în sensul că, anumite instanțe consemnează această solicitare chiar în dispozitivul hotărârii, altele fac o mențiune doar în considerentele hotărârii sau doar în încheierea de ședință. Atunci când mențiunea nu este consemnată în cadrul dispozitivului hotărârii si nici în considerentele acesteia, se poate considera că instanța nu s-a pronunțat în hotărâre cu privire la cheltuieli, astfel reclamanta este in imposibilitate să le recupereze pe cale separată, clar fiind că prin nesolicitarea recuperării acestor cheltuieli la timp potrivit - partea a renunțat la judecarea capătului de cerere din acțiunea inițială în care se decide asupra cheltuielilor de judecată, motiv pentru care instanța urmează sa constate că reclamanta nu mai are capăt de cerere cu privire la cheltuieli si, în consecință, nu mai are temei să se pronunțe pe ele. De principiu, instanța poate obliga doar la restituirea sumelor efectiv plătite până la pronunțarea hotărârii, acest fapt întemeindu-se pe raporturile juridice de drept civil care trebuie să aibă o anumită stabilitate și predictibilitate.

În concluzie, pârâții au menționat că nu au culpa reală si procesuală în formarea pretinsei datorii, iar reclamanta a omis, din propria culpă sau neglijență si/sau a avocatului, dreptul de a solicita recuperarea cheltuielilor de asistență juridică.

De asemenea, prin referința din 17 octombrie 2024, pârâții Morei Valeriu și Morei Ion au solicitat respingerea acțiunii ca tardivă, cererea privind ridicarea excepției de tardivitate a fost respinsă prin încheierea din 08 aprilie 2025, ca fiind neîntemeiată.

Aprecierea instanței de judecată

Studiind cererea de chemare în judecată cu înscrisurile anexate, judecătorul consideră necesar de a admite integral cererea de chemare în judecată înaintată de Moisei Cristina către Morei Valeriu și Morei Ion cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică din considerentele ce urmează.

Potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale, iar conform art. 121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

În baza art. 130 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluționarea cauzei.

În temeiul art. 240 Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Conform art.82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

La fel și art. 90 lit. i) CPC statuează că din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte cheltuielile de asistenţă juridică.

În conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) din același cod - instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Potrivit art. 96 alin. (1) și (1^1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Conform circumstanțelor de fapt descrise de către reclamantă în cererea de chemare în judecată, necombătute de pârâți în referință și prin probele prezentate, rezultă în mod cert că, la data de 21 iulie 2017, Moisei (Morei) Cristina s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Morei Valeriu, solicitând partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților și încasarea cheltuielilor de judecată.

La data de 27 noiembrie 2017, Morei Ion a înaintat o cerere de intervenție în proces, în calitate de intervenient principal cu pretenții proprii, cu privire la încasarea datoriei și compensare a cheltuielilor de judecată din contul lui Morei Valeriu și Morei Cristina.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 15 noiembrie 2018, acțiunea inițială a fost admisă parțial, iar cererea de chemare în judecată depusă de intervenientul principal Morei Ion a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 04 iulie 2019, a fost admisă cererea de apel depusă de Ion Morei, casată parţial hotărârea din 15 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chişinău, sediul Rîşcani, în partea respingerii acțiunii intervenientului principal și, în această parte, s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a admis integral cererea de chemare în judecată înaintată de intervenientului principal Morei Ion către Morei Valeriu și Morei Cristina privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În continuare, se constată că prin decizia Curții Supreme de Justiție din 18 martie 2020 s-a admis recursul declarat de Morei Cristina prin intermediul avocatului Tighinean Sorin, s-a casat decizia Curţii de Apel Chişinău din 04 iulie 2019, cu remiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chişinău, în alt complet de judecată.

Astfel, prin decizia Curţii de Apel Chișinău pronunțată la 18 noiembrie 2020, a fost respins apelul declarat de către Morei Ion, fiind menținută hotărârea instanței de fond din 15 noiembrie 2018.

Conform încheierii pronunțate de Curtea Supremă de Justiție la data de 21 aprilie 2021, soluția adoptată de instanța de apel a fost menținută.

La examinarea cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată a Cristinei Morei, actualmente Moisei, împotriva lui Valeriu Morei cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților și cererea de chemare în judecată a intervenientului principal Ion Morei împotriva lui Valeriu Morei și a Cristinei Morei cu privire la încasarea datoriei, atașate de părțile litigante, se constată că reclamanta a fost reprezentată de avocatul Tighinean Sorin.

Potrivit bonului de plată Seria QL nr. 457769 din 12 aprilie 2021 și prin raportul privind activitatea avocatului Sorin Tighinean se confirmă că reclamanta a suportat cheltuieli pentru servicii juridice calificate prestate de Cabinetul Avocatului ”Tighinean Sorin” în mărime de 20 000,00 lei.

Prin somația din 04 mai 2023, adresată pârâților Morei Valeriu și Morei Ion, s-a solicitat compensarea benevolă a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 20 000 lei, recepționată de Ion Morei la data de 05 mai 2023, conform ștampilei poștale.

Materialele cauzei atestă că obiectul prezentului litigiu constă în compensarea cheltuielilor de asistență juridică suportate de către reclamanta Moisei Cristina la examinarea cauzei civile privind partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie la etapa de judecare în instanța de fond, de apel și de recurs, acțiunea reclamantei fiind admisă parțial, cu respingerea cererii de chemare în judecată a intervenientului principal.

În acest context, se reține că partea care a câștigat procesul are dreptul de a solicita compensarea cheltuielilor de asistență juridică de la partea care a pierdut procesul, iar acest drept poate fi exercitat fie în cadrul procesului principal, fie prin introducerea unei acțiuni separate ulterior rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii.

Ca urmare a administrării întregului material probator, rezultă că, în cadrul examinării cauzei anterioare de către Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani, Curtea de Apel Chișinău și Curtea Supremă de Justiție, reclamanta nu a solicitat compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului recunoaște că partea care a avut câștig de cauză într-un proces are dreptul să solicite compensarea cheltuielilor efectuate pentru asistența juridică, însă această compensare trebuie să fie „justă și echitabilă” în raport cu circumstanțele cauzei. Poziția CtEDO privind compensarea cheltuielilor, inclusiv a celor de asistență, se fundamentează pe principiul dreptului la un proces echitabil și protecția dreptului de proprietate garantat de CEDO.

Instanța de judecată stabilește că pentru a fi compensate cheltuielile de asistență juridică, acestea trebuie să fie dovedite ca fiind reale, necesare pentru apărarea drepturilor în proces, iar cuantumul lor să fie rezonabil prin raportarea acestuia la complexitatea cauzei, efortul avocatului și tarifele practicate.

Subsidiar, instanța de judecată reține că asistența juridică acordată trebuie să fi fost indispensabilă pentru exercitarea dreptului la apărare și pentru buna desfășurare a procesului, iar cheltuielile să fi fost efectuate în scopul soluționării cauzei și să fie justificate de complexitatea cauzei și natura acesteia.

Se ia în considerare timpul efectiv lucrat, dificultatea problemelor abordate și efortul depus de avocat, aportul profesional al avocatului, calitatea actelor și înscrisurilor depuse în proces sau în fața instanțelor superioare. Rezonabilitatea cuantumului exclude solicitarea unor sume disproporționate față de natura și valoarea litigiului, precum și față de normele profesionale aplicabile. Dacă se apreciază că cuantumul solicitat este excesiv sau nejustificat, pentru a asigura o compensare echitabilă și proporțională instanța poate ajusta mărimea compensației pentru asistența juridică.

Totodată, potrivit art.63 alin.(1), (2), (4) a Legii nr.1260/19.07.2002 cu privire la avocatură, munca avocatului este remunerată din contul onorariilor primite de la persoanele fizice şi juridice. Mărimea onorariului se stabileşte prin acordul părţilor şi nu poate fi schimbată de autorităţile publice sau de instanţa de judecată. Cheltuielile suportate de client în legătură cu acordarea de către avocat a asistenţei juridice la apărarea drepturilor şi intereselor lui legitime în

cauzele penale, civile şi administrative urmează a fi compensate integral şi proporţional cerinţelor admise (respinse) de partea adversă.

Așadar, ca urmare a circumstanțelor enunțate, instanța de judecată constată că în cauza privind partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie câștig de cauză a avut reclamanta, suportând cheltuielile de asistență juridică în suma totală de 20 000 lei necesare pentru apărarea drepturilor și intereselor sale, fiind reale și rezonabile într-un proces complex și îndelungat.

Astfel, ținând cont de complexitatea și dificultatea cauzei, timpul și efortul depus de avocat, calitatea actelor și înscrisurilor depuse în proces, apreciind rezonabilitatea compensării cheltuielilor de asistență juridică suportate de reclamantă la examinarea cauzei în instanța de fond, instanța de apel și de recurs, instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele de fapt elucidate mai sus, coroborându-le cu probele acumulate la materialele dosarului şi raportându-le la normele legale aplicabile speţei în cauză, instanţa de judecată ajunge cert la concluzia de a admite integral cererea de chemare în judecată depusă de Moisei Cristina împotriva lui Morei Valeriu și Morei Ion cu privire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică suportate la examinarea cauzei civile anterioare, ca fiind întemeiată, cu încasarea, în mod solidar, din contul lui Morei Valeriu și Morei Ion cheltuielile de asistență juridică suportate la examinarea cauzei civile nr. 2-4986/2017 (2a-1457/20),(2ra-502/21), în sumă de 20 000,00 lei.

În conformitate cu prevederile art.art.238-241, 276^2-276^4 Cod de procedură civilă,

hotărăște:

Se admite cererea de chemare în judecată înaintată de Moisei Cristina împotriva lui Morei Valeriu și Morei Ion cu privire la restituirea cheltuielilor de asistență juridică.

Se încasează, în mod solidar, din contul lui Morei Valeriu și Morei Ion în beneficiul Cristinei Moisei cheltuielile de asistență juridică suportate în cadrul litigiului inițiat de Moisei Cristina împotriva lui Morei Valeriu, intervenient principal Morei Ion cu privire la partajul bunurilor, în mărime de 20 000 (douăzeci mii) lei.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Judecător Larisa Lavric